

subt numirea de «genulă aforistică» care — ȑice d-sea — «*pe lângă proverbe*, coprinde : 1° *idiotisme*, uă fraseologiă ingeniósă și pitoréscă, cu ajutorulă căreia poporulă manifestă, printr'ună cuvântă séu două, nesce idei pentru care literaturale cele culte suntă forțate a 'ntrebuința perióde 'ntregi; 2° *ghicitorile* séu *enigmele*, ună miȑlocă d'a ascuți inteligința prin greutăți și prin analogiă; către care se mai potă adăoga : 3° așia numitele *frânturî de limbă*». (1)

Îmi pare că subt aceiași categoriă trebuiesc puse și formulele 'ntrebuințate 'n obiceiuri, în jocuri și 'n deprinderile de tótă ȑiua. Să mé oprescă déră puțină asupră-le.

Voiă alerga ș'aci totă la esemple, căci printr'ensele credă să'mi potă destăinui mai bine cugetarea și dovedi 'ntr'același timpă că propunerea nu 'mi e fără cuvântă.

Cui nu 'i-s'a 'ntêmplată ca, fórte desă, s'audă pe unii jurându-se «*pe ochi loră*» mai la fiăcare vorbă? E acésta ună felă de deprindere, cu scopă d'a 'ntări și mai multă adevărulă fapteloră séu lucruriloră spuse.

In vorbirea de tótă ȑiua a țéranului, acéstă formulă e jurământulă celă mai obiăcniută; căci, ȑice elă : «ce e mai scumpă ca ochii»? Ș'apoi, «cândă te juri pe ochi ca s'adeveresci minciuna, îți pierđi vederile».

Deci, ȑicerea «*pe ochi mei*», déca nu e ună proverbă, e celă puțină uă formulă care sé-ménă fórte a proverbă.

(1) *Literatura populară*, publicațiunea citată, pag. 12, ed. III.